

ἀρμοδίου ὑπαλλήλου εἰς τὸν πρῶτον, ὅστις ἤθελε προσφερθῇ νὰ καλλιεργήσῃ ἢ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτῶν τῶν [γαι]ῶν καὶ ἤθελε πληρώσει τὰ νόμιμα τέλη, ὅπερ ἀποτελεῖ ἄρνησιν καὶ κατάργησιν οὐ μόνον τῶν προνομίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδιοκτησίας, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν καὶ ὑπόστασιν πάσης κοινωνίας. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς ὑπὸ χρονολογ[ίαν] 23 Μαΐου 1897 ἐπιστολῆς ὑμῶν μᾶς ἐγράφατε ὅτι κρατοῦμεν ὑμᾶς ἐνημέρους τῶν καθ' ἡμᾶς καθὼς καὶ τὰς ἄλλας νήσους τὰς ἀπολανούσας τὰ αὐτὰ μὲ ἡμᾶς προνόμια, ἵνα ἐν ἡ περιπτώσει παρουσιασθῇ ὁ κίνδυνος ἐπὶ τὸν συνεννοηθῶμε καὶ προβῶμεν εἰς ἀπὸ κοινοῦ κατάλληλον ἐνέργειαν διὰ τῆς ἀποστολῆς ἀρμοδίου προσώπου εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων, ἡδὴ ὅθεν εἰδοποιοῦμεν ὑμᾶς ὅτι ὁ κίνδυνος δὲν ἐπίκειται πλέον, ἀλλὰ διὰ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης θεωροῦνται πλέον τὰ προνόμια καταργημένα καὶ ἴσως μὲν νὰ μὴν κατηργήθησαν ἐντελῶς διότι καθ' ὑμᾶς πρὸς κατάργησιν εἰδικοῦ προνομίου οἷον τὸ ἡμέτερον ἀπαιτεῖται ἢ ἐκδοσις εἰδικοῦ νόμου καταργούντος τοῦτο καὶ τοιοῦτος νόμος ἢ Αὐτοκρατορικὸς ἱσαδὲς φαίνεται ἡμῖν μὴ ἐκδοθῆς· διότι οὐδεμία δημοσίευσις ὑπάρχει τοιούτου νόμου καὶ ἐπομένως φαίνεται ἡμῖν ὅτι ταῦτα ὀφείλονται εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Διοικητοῦ μας ὅστις ἐπέτυχεν νὰ ἐκδοθῇ πρὸς τοῦτο ἐγκύκλιος τοῦ Νομάρχου δι' ἧς διατάσσονται τὰ ἐν τῇ ἐπὶ συνημμένῃ κοινοποιήσῃ ἀναφερόμενα, ἢ δὲ πρὸς τὸν Διοικητὴν ἐγκύκλιος τοῦ Νομάρχου ἀναφέρει ὅτι ἠρώτησε περὶ τῶν προνομίων ὑμῶν τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργείου ἐξέδωκε τὴν ἐγκύκλιον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας συνετάχθη ἡ κοινοποίησις καὶ περὶ μὲν τῆς ἐγκυκλίου καὶ τῆς κοινοποιήσεως εἶπομεν ὅτι δὲν ἰσχύουσι πρὸς κατάργησιν προνομίων, ἀλλὰ μόνον εἰδικοί νόμοι ἐπικυρούμενοι δι' Αὐτοκρατορικοῦ ἱσαδὲς, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ κατὰ τόπους ὑπάλληλοι ἔχουσι καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐφαρμόζωσι τοιαύτας ἐγκυκλίους διατάξεις ὥς αὐτοὶ προκαλοῦσιν ἔστω καὶ παρανόμους ἡμεῖς δὲ κατεστῆσιν ἐποχρεωμένοι νὰ ἐνεργήσωμεν κατάλληλως πρὸς ἐξουδετέρωσίν των, ἄλλως ὑφιστάμεθα τὰς ἐξ αὐτῶν συνεπείας πικρὰν δὲ πείραν τῆς ἐναντίον τῶν διαταγῶν τούτων ἀδυσλείας ἡμῶν ἐλάβομεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ὅσον ἀφορᾷ τὸν φόρον τοῦ Καρβούνου τὸ ὅποιον ἐσημείωσεν ἐναντίον τῆς νήσου μας τὸ δασονομεῖον Ρόδου καὶ τὸ ὅποιον μὴ ἐνεργήσαντες ἀρμοδίως ὑφιστάμεθα μέχρι τοῦδε δι' ὅσον κάρβουνον ἐξέρχεται τῆς Ἰκαρίας.

Ὅθεν εἰδοποιοῦμεν ὑμᾶς περὶ τούτου ὅπως ἀπὸ κοινοῦ συντόμως καὶ δραστηρίως ἐνεργήσωμεν πρὸς περιφρούρησιν τῶν προνομίων τῶν νήσων μας ἐλπίζοντες ὅτι ἐκτιμῶντες τὸ δύσκολον τῶν περιστάσεων καὶ ἀναγνωρίζοντες τὸ ὅτι ὁ κίνδυνος εἶναι κοινός, θέλετε μᾶς ἀπαντήσῃ ταχέως καὶ τὰς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης σκέψεις καὶ ἀποφάσεις σας ἀναμένομεν ἀπάντησίν σας. Διατελοῦμεν μετ' ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης.

Ἀγ[ιο] Κό[ρικο] Ἰκαρ[ίας] 26 Νοεμβρ[ίου] 1897

Οἱ Δημογέ[ροντες] Ν[ήσου] Ἰκαρ[ίας]»

972

1834-1903. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα καὶ ἀπόφασις κανονισμοῦ ορίων μεταξὺ χωριῶν. Θάσος.

Εὐανθία Δούγα - Παπαδοπούλου, «Νομικοὶ καὶ κοινωνικοὶ ὅροι τῆς Θάσου ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς τουρκοκρατίας», *Μακεδονικά* 30 (1995-1996), σ. 252-261.